

Fermín Jiménez Landa

El final de un vacío es el principio de otro, 2021

Fotografies, carta i videoinstal·lació
Mesures variables

Benvolguda Angelina:

Soc Fermín, un artista visual de Pamplona. Ara treballo al voltant del treball de Jorge Oteiza per al Museu Oteiza. Volia demanar-te un favor relacional amb l'obra que tens a la teva col·lecció.

Em plantejo el buit com a matèria de treball, però no el que es genera entre les parts d'una escultura d'Oteiza, com era la intenció de l'artista, sinó el buit que es crea entre dues escultures. Això implica espais poèticament actius, per dir-ho així, de 50 cm × 2 m, però també formes de 50 cm × 7000 km. És una mena de principi de treball delirant que em porta a relacionar el buit amb elements més afins al meu treball com el caminar, la cartografia, la provocació de situacions i la narrativa. Penso en l'arrel comuna del terme buit (*vacuus*) i conceptes com vague, vacances i vagabund.

La idea de treballar amb les localitzacions actuals de l'obra d'Oteiza per formar aquests buits desmesurats penso que pot ser interessant perquè ens porta a pensar en circumstàncies de l'artista de vegades peregrines i de vegades no tan alzaroses i casuals, sobre el destí de l'obra, relacionades amb la seva vida, les seves creences i la seva projecció al món.

Sabem i comprenem que sovint els col·leccionistes no volen manifestar la ubicació de les seves peces. T'ofereixo dues opcions de col·laborar, si és que t'abellix, en el projecte. Però en cap cas no es faria pública la ubicació exacta de l'escultura, a tot estirar la ciutat en què es troba.

L'opció més compromesa seria permetre'm arribar físicament fins a l'obra, gairebé tocant-la, fent un gest, un recorregut, de metres en uns casos i en altres, com deia, de milers de quilòmetres. En aquest cas, es registraria el gest respectant qualsevol norma que ens demanis relacionada amb la teva privacitat i la de la teva obra.

L'opció menys complexa per a vosaltres seria que vosaltres mateixos documentéssiu amb vídeo o foto l'escultura tal com es troba ara mateix per veure des de quina posició se situa respecte a altres escultures. Aquestes temptatives de crear formes hipotètiques, sens dubte, són més properes a la poesia de l'absurd que a l'empirisme, però com més seriós sigui l'intent de ser precís, més em commou.

Poder interactuar amb vosaltres i crear relacions inversemblants entre posicions disperses amb Oteiza com a fil conductor és part fonamental del projecte.

Salutacions, Fermín